

[Udenrigsministeren]

geringen har det ikke, således som det er fremgået af statsministerens tale. Hr. Ellemann-Jensen har det standpunkt, og det er han i sin gode ret til, men jeg kan bare konstatere, at hr. Ellemann-Jensen og Venstre står helt alene med det standpunkt.

Til sidst: For dog at finde et punkt, der forer os, er jeg til gengæld aldeles enig med hr. Ellemann-Jensen i – og det vil også være fremgået af det, som statsministeren sagde i dag – at den store opgave for Europa i de kommende 10-15 år er at skabe et helt og udelt Europa, der arbejder fredeligt sammen.

Det er opgaven, og den opgave vedkender jeg mig meget, men hvad det har at gøre med de danske forbehold, har jeg knap så meget forståelse for.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Efter 30 indtegnede korte bemærkninger er det min agt meget hurtigt at lukke for flere korte bemærkninger i denne omgang, idet jeg mener, der er et reelt hensyn at tage til de øvrige partiordførere, så de kan komme ind i debatten.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er jo farligt at gå på talerstolen efter hr. Ellemann-Jensens ros, for nu skal man forsøge lidt tankevirksohed.

Jeg vil godt fra starten af understrege, at jeg og CD er enig i de synspunkter, hr. Ellemann-Jensen har med hensyn til det her. Det har vi sagt, og det står vi ved, men jeg mener ikke, det er rimeligt at sige, at regeringen stikker hovedet i busken. Jeg mener faktisk, at der i dag i Danmark debatteres ganske meget sikkerhedspolitik. Det, jeg i alt fald oplever ved alle de Europa-Parlamentsvalgmoder, jeg render rundt til, er, at det, der bliver diskuteret, er den fælleseuropæiske udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det optager mange mennesker, og derfor er der en sikkerhedspolitisk debat, som også regeringspartierne kandidater og medlemmer af Tinget deltager i.

Jeg vil godt over for hr. Ellemann-Jensen kort begrunde, hvorfor vi sagtens kan leve med statsministerens udtalelser om, at der ikke bliver en folkeafstemning før 1996. Det kan vi, fordi vi ved, at der ikke har været tid nok til at ændre nej et ja.

Jeg kan godt forstå hr. Ellemann-Jensens utålmodighed, men for CD er det en forfærdelig tanke, at vi i løbet af ganske kort tid skulle holde en folkeafstemning, eksempelvis om Vestunionen og så tabe den. Hvis vi skal holde en folkeafstemning om Vestunionen, skal vi vinde den, og jeg tror, at det er nødvendigt med succeshistorier i EU, så vi kan forklare den danske befolkning fordelene ved Fællesskabet, før vi igen går ud i en folkeafstemning og spørger befolkningen til råds om disse ting. Det er vores begrundelse for, at vi mener, at tiden frem til 1996 er nødvendig.

Det, jeg i mit første indlæg specielt hæftede mig ved, var hr. Holger K. Niensens udtalelser om, at man allerede nu skulle binde sig til ikke at ville hæve forbeholdene efter 1996. Det er et løfte, som jeg i alt fald ikke vil afgive. Jeg tvivler på, at der er ret mange, der ville afgive det, og jeg er også overbevist om, at hr. Holger K. Nielsen ikke engang selv vil kunne leve op til det, for hr. Holger K. Nielsen aner ikke, hvad der sker i Europa i 1996, 1997 eller 1998 og kan derfor blive nødt til at ændre sin holdning, så det ville være et tomt løfte.

Men vi står altså bag statsministerens ønske om ingen afstemning nu, for vi ville tabe den, men vi kæmper for det samme mål som hr. Ellemann-Jensen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Ellemann-Jensen lægger megen vægt på, at regeringen udviser mod. Man kan jo sige, at hr. Ellemann-Jensen havde modet til den hurtige anerkendelse af nye republikker i Jugoslavien, som hundredtusindvis af mennesker nu betaler en høj pris for.

Hr. Ellemann-Jensen havde mod til at indlemme en masse nye østeuropæiske lande i NATO, selv om alle andre var enige om, at det var halsløs gerning, så jeg tror, det er godt, at den danske befolkning næppe har mod til at vælge hr. Ellemann-Jensen til regeringschef.

Så vil jeg gerne sige til hr. Frank Jensen, at det var forkert at påstå, at SF bare vil have mere af alt det, regeringen laver. Nu stiger bilsalget f.eks. med 57 pct. næste år. Har SF bedt om mere? Nej, vi har nærmest bedt om mindre. Regeringen lægger op til, at det private forbrug skal stige med 30 pct. inden år 2000. Forlanger SF mere? Nej, vi forlanger nærmest mindre.